

Tu stari verzi! . . . Oj, kakó sem plaval
 V puštinje, k zvezdam v mislih dvigal sebe,
 In čému sem te vsemu primerjaval!
 Sedaj sva trezna. Kar si bila časih,
 Težkó povedal bi v zanosnih glasih,
 Le to vem, kaj bi danes bil brez tebe!

Zakaj li pesnik tolikanj čisla Rimljane, najsi mu ni kár nič do antike?

Zató jih ljubim, ker že tisti čas
 Nad vse cenili lesk so zlatih lás,
 Blestečih kot lasjé so žene moje.

Drugjé pa, kjer se pesem ne ozira na določeno osebo, zopet govori
 moderni skeptik. Za vzgled bodi

Sonet o ljubezni.

Oh, ljúbav, ljúbav . . . Nji sem v dóbi mladi
 Napisal marsikak navdušen stih . . .
 A dni bežé — kaj vse zagrebe v njih,
 Prednò se jasno zreti kdo navadi!
 Nje rdečih usten glas imamo radi,
 Nje bok je prožen, hod lehak in tih,
 Z ram veje muselin ji kakor dih —
 Nedolžno zrè, a zvaja le k nasladi.
 Človeka zvabi dva, obema vseje
 Norosti, bol, pomlád, kaj poezije,
 Na ples ju zvéde, v park, pod goste veje.
 Dobi prostorček, kjer lepó ju skrije,
 Pa vzklikne sestri Strasti: »Pridi k njima!«
 In gré, ko z glavo še lepó prikima.

To je takó bridko, ali vender takó resnično! —

(Konec prihodnjič.)

L I S T E K.

Zgodovina starega veka. Po Fr. M. Mayerjevi knjigi za nižje razrede srednjih šol priredil *Anton Kaspret*, c. kr. profesor višje gimnazije v Ljubljani. Z 52 podobami. Cena trdo vezani knjigi 2 k 30 h, mehko vezani 1 k 80 h. V Ljubljani. Založila in natisnila Ig. pl. Kleinmayr in Fed. Bamberg. 1894. Str. 115. — Naznanili smo že zadnjič to knjigo, kakeršne doslej, kar se dostaje zunanje oprave, nismo še imeli. Vsaka posamična ilustracija je taka, da si ne more iz lahka lepše želeti ni učitelj ni učenec. Ali tudi po svoji vsebini je Kaspretova zgodovina odličen proizvod. To ni nikakeršna prestava, nego Mayerjeva knjiga je rabila g. profesorju zgolj za podlago, pripovedovanje je samostalno, zlog prezoren, popolnoma slovenski. Sosebno lepa se nam vidi partija o starogrških pravljicah, ki je prirejena, rekli bi, prav po domače. Klasiškimi imenom je oblika prikrojena po slovenskem izgovoru, vender imajo vselej v oklepajih tudi dotično latinsko obliko. Mi g. prof. Kaspretu odkritosrčno častitamo na takó lepo uspelem delu in zajedno želimo, da bi nas skoro razveselil tudi z zgodovino srednjega in novega veka!